

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indoklása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezésének megjelölése:

- XXVIII. cikk (1) bekezdés.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntések alaptörvény-ellenességének indokolása

A szerződés létre nem jötté

A másodfokú bíróság ítéletének 8-ik oldalának alsó részén a szerződés létrejöttével kapcsolatban a következőképpen foglalt állást:

„A felperes a fellebbezésében a szerződés létre nem jöttét már csak arra alapította, hogy a felek az alperes által folyósítandó és a felperes által visszafizetendő pénzüsszegben nem tudtak megállapodni. Az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott arra, hogy már a felperes által aláírt kölcsönkérelem és az alperes finanszírozási feltételeinek megismerését elismerő megállapodás a kölcsönszerződés egyedi részének megfelelően tartalmazta a változó kamatozású kölcsön CHF devizanemét, 1.680.000 forint összegét és a törlesztőrészek induló összegét.”

Úgy az elsőfokon, mint a másodfokon eljáró bíróság úgy foglalt állást, hogy a kölcsönszerződés létrejött, mert a felek a kölcsön összegében, mint lényeges kérdésben megállapodtak.

Az ügyben eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták azt a tényt, hogy a felek a visszafizetendő pénzüsszeg mértékében (ellenszolgáltatás) nem állapodtak meg.

Az 1959. évi Ptk. 205. § (2) bekezdése értelmében a szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. Visszterhes szerződés esetében lényeges tartalmi elem a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás meghatározása. Kölcsönszerződésnél – az 1959. évi Ptk. 523. § (1) bekezdése szerint - a hitelező által nyújtott szolgáltatás a szerződésben meghatározott pénzüsszeg adós rendelkezésére bocsátása, az adóst terhelő ellenszolgáltatás pedig a kölcsön összegének szerződés szerinti visszafizetése. Ennek megfelelően a kölcsönszerződés létrejöttéhez a feleknek meg kell állapodniuk egyrészt a hitelező által folyósítandó kölcsön összegében, másrészt az adós visszafizetési kötelezettségében. Ez utóbbi meghatározásának egyik lehetséges módja az adós által teljesítendő törlesztőrészek számának, összegének és esedékességének megjelölése.

Deviza alapú hitelkonstrukció esetében az adósnak nem a rendelkezésére bocsátott forintösszeget és kamatait kell ellenszolgáltatás címén megfizetni, hanem a kölcsönösszeg deviza-egyenértékének és járulékainak megfizetését kell az adósnak teljesíteni ezért a törlesztőrészek lerovó pénznemben nem lehet meghatározni.

Ezt megerősíti a 6/2013. számú PJE III. 1. pontjának utolsó bekezdésében leírtak is, mely szerint „A kirovó és a lerovó pénznem eltéréséből szükségszerűen fakad, hogy a szerződéskötés időpontjában nem lehet megmondani, hogy a lerovás pénzneméből mennyit kell adni ahhoz, hogy az adós teljesítsen.”

Tekintettel arra, hogy a törlesztőrészletek lerovó pénznemben vannak meghatározva, megállapítható, hogy a forintban meghatározott törlesztőrészletek számának és összegének szorzatából a visszafizetendő teljes összeg nem határozható meg.

Az ügyben eljáró bíróságok nem törekedtek az igazság kiderítésére, nem biztosították a jogszabályok érvényesülését sem.

Az 1952. évi III. törvény 3§. (1) bekezdése szerint a bíróságnak az a feladata, hogy az igazság kiderítésére törekedjék.

A 2011. évi CLXI. törvény 2.§ (2) bekezdése szerint „A bíróságok a jogalkalmazási tevékenységük során biztosítják a jogszabályok érvényesülését.”

A bíróságok a szerződés létrejöttével kapcsolatban a Ptk. 205. § (2) bekezdés és a Ptk. 523. § (1) bekezdés rendelkezéseitől eltérően úgy foglaltak állást, hogy a szerződés létrejött mert a felek a rendelkezésre bocsátandó pénzüsszeg mértékében megállapodtak, figyelmen kívül hagyták azt, hogy a felek a visszafizetendő pénzüsszeg mértékében – mint lényeges kérdésben - nem állapodtak meg. Ezen bírósági döntések alaptörvény-ellenesek, mert eltérnek a jogszabálytól, jogosulatlan előnyt biztosítottak a Hitelező részére, mert ezen döntéssel mentesítették az érvénytelenség jogkövetkezményei alól, ezáltal sérült a pártatlanság követelménye, sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jogom, mely szerint:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A kölcsönszerződés 5-6-7. pontja ellentmondásos

Az elsőfokon eljáró bíróság az ítéletben pontatlanul vázolta fel a futamidővel kapcsolatos szerződési feltételeket.

Az ítélet 2-ik oldalán a következőképpen foglalt állást: „A felperes által aláírt kölcsönszerződés szerint a változó kamatozású, változó futamidejű, CHF alapú hitel futamideje 96 hónap, ami maximálisan 108 hónapra emelkedhet.”

Ez alapján úgy foglalt állást, hogy a szerződés futamidővel kapcsolatos része egyértelmű, nem ellentmondásos.

Ezzel szemben a szerződés a futamidővel kapcsolatosan az alábbiakat tartalmazza:

A Hitelszerződés 5. pontja szerint a hitel futamideje 96 hónap.

A 6. pont azt tartalmazza, hogy a maximális futamidő 108 hónap.

A 7. pont egyértelműen meghatározza, hogy „Az Adós a hitel visszafizetését 96 havi törlesztőrészlet megfizetésével teljesíti.

Havonta esedékes törlesztőrészlet összege: 25.740,- Ft.”

A fentiekből egyértelműen kitűnik, hogy a törlesztőrészletek száma nem lehet több, mint 96. Sőt – tekintettel arra, hogy a törlesztőrészlet nem induló törlesztőrészletként van meghatározva, hanem mint a havonta esedékes törlesztőrészletek összege – minden kétséget

kizáróan azt jelenti, hogy az Adós a havi 25.740,- Ft. törlesztőrészlet megfizetésével a hitel visszafizetését teljesíti.

Hivatkoztunk arra, hogy a Ptk. 228. § (3) bekezdése értelmében „Az érthetetlen, ellentmondó, jogellenes vagy lehetetlen szerződési feltétel semmis; az ilyen feltétellel kötött szerződésre a részleges érvénytelenség szabályait kell alkalmazni.”

A fentiekben jelölt szerződési feltételek ellentmondásos voltának igazolására szakértő kirendelését kértük a másodfokon eljáró bíróságtól. A másodfokon eljáró bíróság keresetváltóztatásra való hivatkozással elutasította a szakértő kirendelését, ami számomra érthetetlen, mert az 1952. évi III. törvény 146. § (5) bekezdése alapján „Nem keresetváltóztatás az, ha a felperes

a) a keresettel érvényesített jog megváltoztatása nélkül, annak megalapozására újabb tényeket hoz fel, vagy a felhozottakat kiigazítja.”

A másodfokon eljáró bíróság azzal, hogy a szakértő kirendelésére vonatkozó indítványunkat elutasította, megfosztott attól a lehetőségtől, hogy igazamat bebizonyítsam.

A szakértő kirendelésének elutasítása maga után vonta, hogy a szerződés 5-6-7. pontjaival kapcsolatos ellentmondás bizonyítást nyerjen, ezáltal viszont a Hitelező jogosulatlan előnyhöz jutott, mert mentesült a részleges érvénytelenség jogkövetkezményei alól.

A bírói döntés nincs összhangban az Alaptörvénnyel, nem érvényesül a pártatlanság elve, ezen túlmenően jogos érdekeimet sérti. [XXVIII: cikk. (1)]

Az árfolyamkockázat áthárítása tisztességtelen

Kockázatfeltáró nyilatkozat ismertetésére nem került sor, annak ellenére, hogy a szerződés megkötésekor hatályos Hpt. 203. § (6) bekezdése alapján „Fogyasztónak minősülő ügyféllel kötendő, devizahitel nyújtására irányuló, illetőleg ingatlanra kikötött vételi jogot tartalmazó szerződés esetén a pénzügyi intézménynek fel kell tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, amelynek tudomásulvételét az ügyfél aláírásával igazolja.”

Az ügyben eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták a fent jelzett törvényi rendelkezést, arra hivatkoztak, hogy a szerződés 7. pontjából, illetve az üzletszabályzatból látni lehetett, hogy az árfolyamkockázatot az adós köteles viselni. A bírói döntés eltér a jogszabálytól, így alaptörvény-ellenes. A bíróságok nem kívántak érvényt szerezni a jogszabálynak [2011. évi CLXI. törvény 2. § (2) bekezdés.], figyelmen kívül hagyták a Hpt. 203. § (6) bekezdésében foglaltakat, ezzel ismételtlen jogosulatlan előnyt biztosítottak a Hitelező részére. Ebben a vonatkozásban is sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített pártatlanság követelménye és az Alaptörvényben biztosított jogom.

„b” tip. ügynök igénybevétele

A kölcsönszerződést a Hitelező nevében b) tip. ügynök kötötte meg. A kölcsönszerződést a Hpt. 210. § (1) bekezdése alapján írásban kell megkötöni, a szerződés a felek által történő

aláírással jön létre. A 2000. évi CXXIV. törvénnyel módosított 1996. évi CXII. törvény 2. sz. mellékletének 12. b) pontja értelmében b) tip. ügynök csak a pénzügyi szolgáltatási tevékenység elősegítése érdekében működhet közre. A törvény nem jogosítja fel arra, hogy pénzügyi intézmény nevében szerződést kössön.

Írásbeli alakhoz kötött szerződésnek az a lényege, hogy a felek megállapodása írásban legyen rögzítve.

Amennyiben valamelyik félnek a törvény erejénél fogva nem volt jogosultsága arra, hogy ilyen megállapodást kössön, a megállapodás érvényesen nem jött létre, tehát jog, illetve kötelezettségének bizonyítására, célzott joghatás elérésére nem alkalmas. A b) tip. ügynök eljárása nem minősül álképviseletnek, mivel megbízás alapján járt el.

A Ptk. 219. § (1) bekezdésére való hivatkozás a jogszabály megkerülésére irányul. A Ptk. 1. § (1) bekezdése alapján – tekintettel arra, hogy a képviselő vonatkozásában más jogszabály a Ptk.-tól eltérően rendelkezik- a képviselői jog vonatkozásában nem a Ptk.-ban leírtak az irányadók.

Az ügyben eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták a vonatkozó törvényi rendelkezéseket, úgy foglaltak állást, hogy a b) tip. ügynök eljárása jogszerű volt. Döntésük eltér a jogszabálytól, emiatt alaptörvény-ellenes. Ezzel ismételt jogosulatlan előnyt biztosítottak a Hitelező részére, sérült a pártatlanság követelménye és az Alaptörvényben biztosított jogom. [XXVIII. cikk (1)]

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a személyes adataimat ne hozza nyilvánosságra.

Melléletek:

- Fekete Kálmán I. fok keresetkiegészítés
- Törvényszékhez beadott keresetpontosítás 2017
- Pécsi Törvényszék Ítélete,
- Pécsi Ítéltő tábla ítélete,
- Fellebbezés a 18.P.20.280/2017/22. számú ítélet ellen

Pécs, 2018. november 19.

Tisztelettel:

